

1910-02-06

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 2 0 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9326>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' επιστολαί τη Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Άγορά Κύκκου αριθ. 34.

Τιμή εκάστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος Ίδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΑΝΣ

ΑΠΗΝΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΥΡΤΩΝ

Ο πολυμήχανος και ακάματο άνθρωπος πανταχού καταλείπει σημεία της έαυτου δραστηριότητας δι' ης επίζηται άείποτε όπως κατανικών πάσαν φυσικήν ή άπροσδόκητον δυσχέρειαν χωρή διηνεκώς προς τή πρόσω προς πραγμάτωσιν οκοπών με γάλων και ύψιστων υπό δαιμονίου ζυγούρου θερμαινόμενος φέρεται ά ειρήνητος σχεδόν άνα πάσας τās διευθύνσεις όπως έκβίαση τήν σχετικήν ευδαιμονίαν και όσάκις δέν έφικνείται τούτου καταλαμβάνεται υπό δυσφορίας άνεκφράστου ήν άποπειράται πάση θυσία και δυνάμει όπως άποσειή χαίρει δέ και άγαλλιά εταν πραγμάτων συλληφθεισάν ιδέαν, μικράν ή μεγάλην, ίσταται άταλζων τάποτελέσματα τής έαυτου δράσεως.

Αι όλίγα αυτά εισαγωγικά εις τή ήμέτερον θέμα γραμμικά ίσχύουσι βεβαίως ούχι μόνον διά τή άτομα μεμονωμένως ένεργούντα αλλά και διά τās εξ αυτών άποτελουμένας κοινωνικά και έθνικάς ομάδας και δι' εις μέζονα βαθμόν καθόσον πλείονες εινε οι καρποι τής κοινής συνεργασίας. Δέν εινε έπομένως ούδαμώς παράδοξον δι' ή ψυχή των Κυπρίων από τινος αιοθάνεται χαράν διότι δι' άγώνος ζωηρού και άκαταπόνητου κατώρθωσιν όποσοδήποτε να θέσγη τās βάσεις σχετικής ευημερίας ήν άνθρωποι άκατονώμαστοι επί έτη πολλά παρεκώλυον και άνέστελλον.

Άφυσινθησιν αυτή από τής νάρκης εις ήν έδουλόθη διά σατανικού όπνωτισμού υπό όλίγων κειροσκοπών και ιδιοτελών βλέπει ήδη μετ' αυχαριστήσεως διαγρυμίζόμενα βιβμύηδον τά κοινοτικά αυτής πράγματα διατελούντα μέχρι τούδε υπό τή δεσμά εσχάτης παραλυσίας και διαφθοράς. Πρώτων πλήγμα κατά τής άθλιότητος έδόθη ως προς τή πολιτικόν ζήτημα εισελθόντων εις τή Νομοθετικόν Συμβούλιον άντιπροσώπων του Έλληνικού στοιχείου άνδρών κατανοούντων τή ύψος τής εντολής διά τής όποιας έτιμώντο υπό του Κυπριακού λαού και έχόντων τήν αγαθήν θέλησιν όπως προσπίσωσιν ένώπιον των Άγγλων άρχόντων δεόντως τή ήμέτερα δικαιώματα και τās άπαιτήσεις. Έν τή σήμερι τούτῳ εορμασθή τή πρώτον αγαθόν άποτέλεσμα τής κοινής φιλοπατρίδος δράσεως ήτις έν πάση τή ίσχύει αυτής επάταξε τή κακόν έν τή κυριωτέρῃ φωνή και ένεκεν τούτου επί δεκαετίαν ήδη άντιχέει έν τή αϊθούσῃ του Κυπριακού Βουλευτηρίου ή επιβάλλουσα φωλή αυτου του λαού διαμαρτυρούμενου έμφαντικώς διά τās πολλαπλάς άδικίας αιτίνας υπό τή πρόσχημα του πολιτισμού και ψευδοσυνταγματικών ελευθεριών κατ' αυτου διαπράττονται.

Μετά τούτο συνεκτερώθησαν αι προσάθειαι πάντων των ύγιώς άντιλαμβανόμενων του δημοίου συμφέροντος ύπερ τής Έκκλησίας μασιζομένης υπό τής άναρχίας και τής συμπαρομαρτούσης άκομίας νέα έντασις των ήθικών τής Κύπρου δυνάμεων αλλά και νέον συνοδεύον ταύτην συναίσθημα ύψηλής ήδονής προσδοκωμένης εκ τής άναστυλώσεως των εκκλησιαστικων ίρειών' άλλ' ένταθθα ή δοκιμασία εινε άληθώς φρικτή. Υπήρξαν στιγμιαί κατ' άς κλοιδε άδημονίας μεγίστης και άγωνία υπερτάτη κατέλαβε τούς ειλκρινώς πονούστας τήν Έκκλησίαν ήτις έφαίνετο δι' θάψετο εις τās χείρας του έπαράτου παρελθόντος έσωθεν και εξωθεν τής Κύπρου έτοξέυετο δεινώς και μανιωδώς ή εκκλησιαστική ήμῶν άυτονομία επί των έρειπίων τής όποιας έμελε νάνυψωθη άπεχθής δ' έγωισμῶς, ή ιδιότέλειαι και ή τυραννία.

Άλλ' ό αγαθός δαίμων τής Κύπρου δέν άπέλιπε και πάλιν τούς ευθαρούς άγωνισθέντας και νέα έπιτυχία έπέστεψε τās γενικάς έλπίδας' ούτω δέ μετ' ευφροσύνης και φαιδρότητας εδλόγου ύψομεν τή βλέμμα προς τή θρησκευτικόν και Έθνικόν ήμῶν κέντρον άφ' ου υπό έμπελρων και δεξιών χειρών άσμένωμεν και πεποιθασμεν δι' ή διευθύνονται τή νήματα πάσης κινήσεως άποσκοπούσης τήν διευθέτησιν των κακῶς έχόντων. Ένεκα δέ τού μακροχρονίου περι του προκειμένου ζητήματος άχώνος λαέόντος ποικίλας και αντιθέτους φάσεις των Έλλήνων ορθόδοξων κατοίκων ή καρδια έφωτίσθη διά μεγίστης αίγλης ήτις ήφάνισε τάμαυρώσαντα ταύτην σκοτή.

Συγχρόνως προς ταύτα μέριμναι κατεβλήθησαν άκάματοι και ύπερ τής παιδείας ήτις άποτελέσῃ άναμφιβόλως μέγιστον έρεισμα εις τόν μέγαν κατά τής Άγγλοκρατίας άγώνα οστις πρόκειται εις τήν ήμετέραν Νήσον ή πατρία τή πάντα ύπαγαγοῦσα υπό τās δλεθρούς έαυτή. Πλοκάμους δέν άφήκεν άνεπηρέαστον και τή έργον των Μουσῶν μεταξυ των όποιων παρενέβαλε και τήν ειδεχθή αυτής όψιν μυρία έπινοήσασα και έπελθοῦσα μέσα όπως καταδουλοί και παρασύρη διδασκάλους και μαθητεύοντας' άλλ' ευτυχώς καί εκ τής παιδευτικής πάλης συντετριμμένη εξήλθεν ή σπειρα και τή υπό ταύτην διατελέσαντα ιδρύματα διατελοῦσιν από τινος υπό τήν εδερργετικήν τής έθνικής μερίδος προστάσια.

Ηδη λοιπόν προκαταρκτικῶς άγών μέγας δύναται να θεωρηθῃ λήγων μετ' ή ελευθερίας αι Κυπριακαί χείρες θά στραφώσι άπερίσπαστοι κατά τής ξέντης κυριαρχίας υπό τή πέλας τής όποιας οφθαλμῶν ή δυστυχής αυτή Έλληνική χώρα. Όταν ή σπειρα θά κείται πλέον άπνους, άκινήτουσα και αιγυλιή οι Κύπριοι πάντες θάγωνιζώμεθα ήνωμένοι και φίλοι κατά τού κοινού έχθρου τής Άγγλικής δεσποτείας ήτις ήμέρα μία δέν παρερχεται χωρίς να ποτίση ήμῶς και πικρίαν.

Υπήρξαν και ύπάρχουσιν ίσως πολλοί οτινες έν τή μέσῃ τής δξότητος των άγώνων κατέληφθησαν υπό δειλιάς και άπαισιόδεξως έκριναν τάποτελέσματα έκείνων μη δυνάμενοι ένεκα των έπιπροσθόντων κωλυμάτων όπως διαβλέπωσι τήν συνήθως έπισην παραπετασμάτων πολλών και πυκνών κειμένων αγαθών έκβασις και έπιτυχίαν' άλλ' οδδεμί-

αν και στιγμιαίαν κόν ύπέστη τα λάντευσιν των μελετητών τής ιστορίας ή ψυχή καλώς εκ τούτης διαδαχθέντων δι' ένδέχεται μεν προς κερδόν να διαφεύγη ή πολιτική και άλλη άγυρτεία τήν δέουσαν τιμωρίαν άλλ' άδύνατον μέχρι τέλους να διατηρηθῃ ή αλοχρά και επνευδιστος ταύτης άρχή.

Υπήρξαν και ύπάρχουσιν ίσως εισέτι οι προβαίνοντες μετ' ένδοιασμού εις τήν κατά τής δλεθρίας φαρτρίας ούγκρουσιν ως δυναμένην να συντρίψη μετὰ των κακῶν και στοιχέια άγαθά ών τής διηρησίας έχει άνίγκην ή πατρίς' άπέναντι έμῶς του τοιούτου ένδοιασμού άνυψομεν μετ' ελάν ήμῶν των δυνάμεων τήν φωνήν δι' πρέπει ό άρξάμενος άγών μέχρι τέλους να συνεχισθῃ μετὰ τής πεποιθήσεως δι' τή ταχύν άγαθά μετὰ τής σπειρας συνεργαζόμενα στοιχέια θά χωρισθώσι ταύτης άφ' έαυτών έάν όντως εινε τοιαύτα εισερχόμενα όλίγον κατ' όλίγον υπό τή φως τής πραγματικότητος εις τήν καταπόνησιν του ήθικῶς ποιοῦ έκείνων ών τή άρμα καλή τή πίστις ακολουθούσιν. Άλλά μέχρι τούτου άς μή παύση οὐδ' επί δευτερον τής ώρας λεπτόν ό κατά τής άγυρτείας άγών όπως τειθώσιν έκτός πάσης άρχής οι έχθροί τής εκκλησίας και τής πατρίδος διότι έφύσον κατέχουσιν και ελάχιστον άξίωμα άπειλείται έπιβουλή κατά του πολιτικού και εκκλησιαστικού τής χώρας άγαθῶν. Έάν από τινος κατέστησαν όπωσδήποτε άνήδουνοι άς μή λιγοσώμεν όποιοι κατά τή πρόσφατον παρελθόν ύπήρξαν και έχοντες τούτο ύπ' όψει άς συνεχίζωμεν τήν κατ' αυτών σωστικήν άμυναν.

Η σπειρα δέν θά εινε ειμή σπειρα πάντοτε και τήν θρησκείαν και πατρίδα άνοσώς θά μεταχειρίζεται ως όργανον προς εκπλήρωσιν των σκοτιών αυτής προθέσεων' δέν άγνωσομεν βεβαίως δι' άπλόκτοι Κύπριοι άποπλανώνται και οπειδουσιν προς τή κομματικόν δέλεαρ τής σπειρας άλλ' ακριβώς διά τούτο πρέπει να συνεχισθῃ ό άγών όπως άποσπασθώσι πάντες οι εξυηρητεῦτες άουνεδήτως σκοπούς ιδίως εούτα εις ένιασαν φάλαγγα πάντες βαίνωμεν εις τήν πραγμάτωσιν του άγιωτάτου ήμῶν προορισμού άς έχωμεν άείποτε ύπ' όψει δι' ματαίως θά θρηγνώμεν έάν ποτε—επερ άδύνατον θεωρούμεν—εξ ένόχου άμελείας έπιτραπή εις τήν φατριαν όπως αναλάβη τή άρχαίον κράτος διότι τότε θά προστεθῃ εις τή μαρὰ ταύτης ήλατήρια και τή ταπεινόν ασθημα τής εκδικήσεως μελλούσης να εξωθήσῃ τήν Έκκλησίαν και Πατρίδα εις άνήκεστους συμπεριφοράς.

Άς μή άποστειλωμεν άρα τή ίστίαν άλλ' άς επαγρυπνώμεν ακοίμητοι επί των θρησκευτικών και έθνικών επάλξεων ίνα, ως είπομεν, συντελεσθῃ τελείως ό προκαταρκτικός άγών μετ' έν ν' άφιερωθώμεν όλοψύχως εις τήν κατά των Άγγλων άμυναν, κατ' άνάγκην άπελυτον παραπομένην ένεκα τής περι τήν καταπολεμησιν των εξ οικείων έχθρων άσχολίας.

Άς μή άποστειλωμεν άρα τή ίστίαν άλλ' άς επαγρυπνώμεν ακοίμητοι επί των θρησκευτικών και έθνικών επάλξεων ίνα, ως είπομεν, συντελεσθῃ τελείως ό προκαταρκτικός άγών μετ' έν ν' άφιερωθώμεν όλοψύχως εις τήν κατά των Άγγλων άμυναν, κατ' άνάγκην άπελυτον παραπομένην ένεκα τής περι τήν καταπολεμησιν των εξ οικείων έχθρων άσχολίας.

Άς μή άποστειλωμεν άρα τή ίστίαν άλλ' άς επαγρυπνώμεν ακοίμητοι επί των θρησκευτικών και έθνικών επάλξεων ίνα, ως είπομεν, συντελεσθῃ τελείως ό προκαταρκτικός άγών μετ' έν ν' άφιερωθώμεν όλοψύχως εις τήν κατά των Άγγλων άμυναν, κατ' άνάγκην άπελυτον παραπομένην ένεκα τής περι τήν καταπολεμησιν των εξ οικείων έχθρων άσχολίας.

Άς μή άποστειλωμεν άρα τή ίστίαν άλλ' άς επαγρυπνώμεν ακοίμητοι επί των θρησκευτικών και έθνικών επάλξεων ίνα, ως είπομεν, συντελεσθῃ τελείως ό προκαταρκτικός άγών μετ' έν ν' άφιερωθώμεν όλοψύχως εις τήν κατά των Άγγλων άμυναν, κατ' άνάγκην άπελυτον παραπομένην ένεκα τής περι τήν καταπολεμησιν των εξ οικείων έχθρων άσχολίας.

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΕΤΥΡΙΚΟΣ έκφωνηθείς τῇ έπετειῇ των τριών Ήεραρχῶν ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ Π. Γ. Κ. ΑΘ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ

Μακαριώτατε,
Φιλόμοσος δμήγυρι,

Όσοτε υπό των θερμαντικών και ζωογόνων ακτίνων του άκαμάτου Τιτάνος κατά τήν έν τή άτέρμονι χώρῃ τροχίαν αυτου ή πυκνή και σκυτεινή τής φύσεως περιβολή διασύρεται και γελοῦσσα αυτή εκ του ύπνου και ληθάργου άνεγείρεται, ίνα μετὰ των έν αυτή δημιουργημάτων τόν μεγαλοπρεπή αίνον και τās ευνώμονας ελλογίας προς τόν Ύψιστον άναέμψη και νέαν ζωήν, νέαν ίκμάδα και θερμανσιν λαβούσα τήν παραγωγικήν αυτής δύναμιν δει μάλλον έκαυθήσῃ, ούτω και οι τελείαι και πανηγύρεις αυται αι προς άνάμνησιν των ήρώων τής ανθρωπότητος τελούμεναι κέκληνται ίνα δει καταναζώσιν τή πνευματικόν του βίου στερρώμα, δει διαφλέγωσι και καθαίρωσι τή έσωτερικόν των ψυχῶν ήμῶν σφρίγος και εκ τής άτερποῦς μονοτονίας του καθ' ήμέραν βίου συναρπάζουσαι εις ιδανικώτερον έξαιρωσι σφαιραν, έν ή μόνη τή έν ήμιν καταθειμένα ζωύπερα των ευγενῶν συναισθημάτων έξελίσσονται, βλαστάνουσι και τούς τιμιωτάτους καρπούς παράγουσι. Διότι βεβαίον όντως και πανθωμολογημένον δι' πάσα ήμῶν πνευματική θράσις επι των πτερωτών των συναισθημάτων έποχεῖται, άτινα όπως δι' ήλεκτρικού ρεύματος τήν δλην ήμῶν φύσιν διακινούσι, και δι' πάν μέγα και ύψηλόν έν τή ανθρωπότητι, πάντες οι του πολιτισμού θριαμβοι και αυτοί έτι οι υπό τής όξυτάτης διανοίας και βαθυτάτης έμβριθείας καταχθέντες επί του άρματος του Πηγάσου των συναισθημάτων άγνοῦνται, εικότως αι θρησκευτικαί μάστιγα τελεται, ως αναφερόμεναι εις τήν πλησμονήν των τήν ψυχήν ήμῶν κατακλύζόντων συναισθημάτων έκείνων, άτινα απολύουσιν έν ήμιν αι περι των μεγίστων τής ύπάρξεως αι νιγμάτων σκέψεις, εικότως, λέγω αυτοις τοις υπό ιδεωδών έλαυνομένοις χρησιμεύουσιν ως τή μέγιστη παιδευτήρια, έν οίς τή ευγενέστατη τής ψυχής ιδεώδη ριζοβολούσιν, αρδεύονται και καρποφοροῦσιν, όπως έν τή ιστορία των λαών βλέπομεν. Έμφυτον τή ανθρωπίνην ψυχήν υπέρχει τή θρησκεία, συναισθημα, άφ' έαυτών δέ προβάλλονται παντι ανθρωπῶ αί ερωτήσεις περι του πῶς, τι και διατι τής ύπάρξεως, έμφυτος άρα παντι λαφ ή θρησκεία, και έφόσον ή ανθρωπότης θά ύψίσταται, δει θά παλαίη προς λύσιν των άτιμωμάτων τούτων, άει θά ζητητῆν καθαρισιν των θρησκευτικών αυτης συναισθημάτων, τήν δημιουργίαν, πρόδοον και άνύψωσιν τής θρησκευτικής αυτης κήσεως. Η δέ ιστορία τής αναπτίξεως τής ανθρωπότητος εινε άμα και ιστορία τής αναπτίξεως των θρησκείων από των κατωτάτων μέχρι των ανωτάτων αυτών εκφάνσεων. Έάν δέν έν τή κατωτάτη έτι μορφή έκάπτεται ό θεός σπινθήρ, έν τή ανωτάτη δ' άμα εις έξαισίαν λάμψιν αναπτύχθεις όπως άπύρινον άρμα διατρέχει τόν πνευματικόν του ανθρωπού όριζοντα, φωτίζει άμα και θερμαίνει και εδδαίμονος χαράς τās καρδιας πληροί. Η

θρησκεία έν τή αναπτύξει τής ανθρωπότητος εινε ό ίσχυρότατος παράγων, οστις μερικῶς μόνον έν τή πορεία των χρόνων υπό άλλων παραγόντων αντικαθιστάμενος τήν σημασίαν άμας αυτου και τήν κεντρικήν δύναμιν δει εκ νέου ίσχυροτέρα καταδεικνυσιν, όσάκις άγονοι ευγενῶν έξάρσεων περιόδοι καταπτώσεως τής ανθρωπείας φύσεως μέγα κενόν καταλείπωσι και χαίνον τή βάρβαρον του δλεθρου διανοίγωσι. Κατά ταύτας δέ τās άζηλώτους περιόδους όπως άστέρες πρώτου μεγέθους, όπως θεόπεμπτοι προφήται αναδύονται επί του όριζόντος οι γιγανταίοι έκείνοι άνδρες, οτινες διά τής θεοπεσίας αυτών λάμψεως όπως στήλαι πυρός διαλύουσι τήν γάρην και τήν ανθρωπότητα προς τόν άληθῆ του πολιτισμού προορισμόν καθοδηγοῦσιν οι οι υπήρξαν και οι σήμερον ού μόνον υπό τής ήμετέρας κοινότητος, αλλά και υπό σύμπαντος του Έλληνισμοῦ και έν τή άπωτάτη αυτου γωνία έν τοις τευ πνεύματος εργασθησιν από του άνωτάτου πανδιδακτηρίου μέχρι του τελευταίου πνευματικού φωτισμοῦ δι' αυτων και ζώματων καλλιφθόντων τιμώμενοι κορυφαίοι τής Έκκλησίας ήμῶν ίεροφάνται. Τοσοῦτῳ δέ μεζονα σφαιρίαν κέκτηται ή σήμερον τελούμενη πανήγυρις παρά πάσαν άλλην αναμνηστικήν εορτήν, όσα ύψηλότερα τή ιδανικά, όσα εθνικώτερα αι κρηπίδες εινε, άς έν τή μέσῃ των κλυδώνων τής εκκλησίας και του έθνους κατά τόν έαυτων αίωνα έν δαιμονία δράσει και άδιαλείπτῳ πάλη κατέθεντο οι τρεις οὔτοι του ευαγγελίου και τής ελληνικής παιδείας θερμοί πρόμαχοι. Όσα δέ μάλλον άνοποσπάτως τή ήμέτερον έθνος μετὰ τής εκκλησίας συνδέεται διά δεσμών ιστορικῶν εις αυτήν τήν ύπαρξιν αυτου άφορόντων, και όσα μάλλον οι τοιοῦτοι άνδρες διά τής άδράς αυτών ελληνικής παιδείας και φιλοσοφικής μορφώσεως ού μόνον τή εκκλησία τή άσειστα θεμέλια κατά πασῶν των όθνηων προσβολών, αλλά και τή έθνη τον έσχάτον των κινδύνων κινδυνεύουσι έν τή χαοδει των λαών μιγαγκαίε του Ρωμαίου κράτους στεργράν έν τή εκκλησία τήν άγκυραν τής σωτηρίας παρέσῃ, τοσοῦτῳ μάλλον άναφαίρετον δικαίωμα επί τής εγγνωμοσύνης ήμῶν των επιγόνων έχουσι, καθ' ους μάστιγα χρόνους αι κοινωνία ήμῶν κινδυνεύουσι τήν προς άλλήλας και προς τή δλον συνεκτικότητα αποβαλοῦσαι έν τή δλην των συμφεροντολογικῶν και έγωιστικῶν μεριμνῶν και άγώνων να έπιλάθωνται έαυτών, κα έπιλάθωνται των Ιερῶν θρησκευτικῶν και εθνικῶν ιδεωδῶν α αιώνες άλοι, μακρά εθνική και θρησκευτική ιστορία, ως τή τιμαφέστατα ήμιν κειμήλια παρέσῃ, ως ίκμάδα ζωτική μετ' αυτου του εθνικῶ ήμῶν αίματος ζυμωθεισαν.

Των τοιούτων λοιπόν πανδήμων θρησκ. και εθνικῶν εορτῶν ως νέας άφετησίας νέου εκάστοτε σταθμοῦ δράσεως, ως έναυσματων διά ποικίλους λόγους ληθαργούντων έν ήμιν ευγενῶν συναισθημάτων χρησιμευσουσιν, παρελθόν σήμερον επί τή βήμα ένώπιον του επικείμενου ήμῶν άκροατηρίου θά περαθῶ, καιπερ τή μέγεθος των τελομένων οργωδῶν να συντελέσω τή έπ' έμοι και αυτες εις τόν σκοπόν τής εορτής, τολμήσας να πραγματευθῶ έν τή δυνατή θρασύτητι, οια υπό τής δπομονής του σεβαστου άκροατηρίου επιβάλλεται μοι θέμα ως ολον τε εγγῶς

του αντικειμένου της τελετής, ου μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἀντιλήψεως ἐκείνου ὄν, ὥστε τὸ διαφέρειν ἐν τινι μέτρῳ νὰ ἐπισπᾶσθαι, ἐλπίζον ἀεὶ ὅτι ἐπιεικὴς ἔσται μοι ἡ κρίσις τῆς φιλομούσου ὀμιλήσεως. Τὸ θέμα μου ἔσται: ὁποῖα τις πρέπει νὰ ἦ ἡ πορεία τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ ὁποῖα ἡ στάσις τῆς θρησκείας πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης, ἵνα ἀνεπηρέαστα παραλλήλως θεμελιωθῶνται τὰ δύο ἀναγκαῖατα μεγαλοπρεπῆ μέλαθρα τῆς πνευματικῆς τοῦ ἀνθρώπου δράσεως, ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχηται ἡ ἀχαρὶς ψυχρότης πρὸς τὰ τῆς θρησκείας διδάγματα, ἡ ἀδιαφορία, ἥτις ἔστι τι χείρον τῆς ἀθείας, πρὸς τὸν ἕτερον τῆς ψυχικῆς λειτουργίας πόλον τῶν συναισθημάτων, ὃν ἡ θρησκεία ἐν τῷ ἀνθρώπῳ δημιουργεῖ καὶ καλλοπιεῖ. Τσοῦτ' ἂν μάλ' ὄχι νὰ εἶπω τινὰ περὶ τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως θρησκείας καὶ ἐπιστήμης, καθὼς ὅσον δεκάδες τινὲς ἐνιαυτῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος πρὸ τῆς ἐλευθέρου μετέπειτα, ὡς συνήθως, γαλήνης ἀπέρρευσαν εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς αἰωνιότητος, καθ' ὅσον ἤρξαντο θρασείαν ν' ἀνεγείρωσι τὴν κεφαλὴν αἱ φιλοσοφικαὶ θεωρίαι, καὶ τὸ μόλυσμα τοῦτο σαθρῶς καὶ παραπεπλανημένης πορείας ἐπιστημονικῶν σκέψεων ἐμελλε κατὰ μοῖραν ἔδαφος νὰ εἴρῃ καὶ ἐν συγχρηματικῆς κεφαλαῖς χανθὸν πᾶν τὸ καινὸν καὶ ἀβασανιστὸς ἀποδοχόμεναι. Ἀλλὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐπισκόπησις ἀρκεῖ, ἵνα καταδείξῃ πόσον πόρρω τῆς ἡμετέρας κρίσεως ἀφίστανται καὶ πόσον ἀπεστερημένοι τοῦ νοητικοῦ ὀργάνου τυγχάνουσιν οἱ ἀνοιοὶ καὶ ἱερατικὴν ἀπάτην ἐκλαμβάνοντες οἰκοδόμημα τὴν μεγίστην κοσμοποικίαν ἠμαρτίας ὑχὸν καὶ ἐπὶ διαχίλια ἔτη ἐν τῇ μεγαλοπρεπέῃ αὐτοῦ ἐκλάμπον, σύστημα θρησκευτικῶν, οὐ μὲν ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν ἀντέχονται τὰ εὐγενέστατα καὶ μάλιστα πεπαιδευμένα τῶν αἰώνων πνεύματα.

Ἡ θρησκεία, λέγουσιν, οὐδεμίαν ἐθνικὴν ἐπίδρασιν δύναται νὰ ἔχη ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς ἐπιστήμης. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ ὅτι τελευταῖον καὶ ἐν ἀσπὶ τῆς πόρρω ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ δράσει χωρησάση Ἐδραση ἤρξατο τὴν ἀνομιολογίαν τὸ ἀδύνατον τῆς ἠθικῆς προόδου διὰ μόνης τῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ ἀνακύπτῃ μετὰ μεζόνος κύρους ἡ θεωρία τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκ παραλλήλου πορείας θρησκείας καὶ ἐπιστήμης οὐτως ὁργανικῶς πρὸς ἀλλήλας συνδεόμεναι εἰσι θρησκεία καὶ ἐπιστήμη, ὡσπερ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου νοῦς καὶ συναίσθημα, τὸ γνωστικὸν καὶ τὸ θυμικόν, καὶ ἡ ἀρνησις τῆς θρησκείας σημαίνει ἀρνησιν συναισθήματος, ἀρνησιν τοῦ εὐγενεστάτου ἐλατηρίου πάσης πνευματικῆς προόδου, πάσης ἰδανικῆς ἐξάρσεως πρὸς ἔφωτον τοῦ τελείου οὐ μόνον ἐν ταῖς τέχναις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς τῆς ἐπιστήμης. Οὐχ' ἀπλῶς νοῦς ὁ ἀνθρώπος εἶνε, ἀλλ' ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ καὶ καρδίᾳ πάλλεται, ἥς αἱ ἀειώσιες οὐδέποτε δύναται νὰ παραρῶσιν. Ἡ πίστις δὲν εἶνε ἡ τὰ κενὰ τῆς ἐπιστήμης πληροῦσα ὑπόθεσις μέχρι τῆς εὐρέσεως ἐδρασιότητος τοῦ ἐπιστημονικοῦ οἰκοδομήματος κρηπίδος, δὲν εἶνε ὁ πρόδρομος τῆς ἐρεῦνης, ὡσπερ ἡ ὑπόθεσις, δὲν εἶνε αἰθεριώδης τι μὴδὲν, ὃ οὐτε δάκρυ νὰ ἀπομάξῃ οὐτε βούλησιν νὰ στερεώσῃ δύναται, ἀλλ' εἶνε ζωῆς δύναμις, εἶνε νίκη τῶν κόσμων κατανικῶσα. Οἰκτιρῶς ἠπατήθησαν οἱ φαντασθέντες ὅτι τὴν θρησκείαν θὰ ἠδύνατο διὰ τῆς τέχνης νάντικαταστήσῃσι· διότι ἡ τέχνη καθ' ἑαυτὴν μορφή μόνον εἶνε, ἥτις τὸ ἑαυτῆς περιεχόμενον ἐξ ἄλλων τοῦ βίου ἐδαφῶν ἀρτίζει νὰ λάβῃ, καὶ παρουσιάζει μόνον τὸ πῶς, οὐχ' ἢ τὴν οὐσίαν, τὸ τί. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ κατορθούτῳ νὰ ἀνασπᾶσθαι τὸν πέπλον καὶ τοῦ βίου φαινομενικοῦ κόσμου τὴν λειτουργίαν διὰ μόνου τοῦ νοῦ νὰ συλλάβωμεν καὶ τὴν φύσιν ὡς καθαρὸν μηχανισμόν νὰ παραστήσωμεν, τίς ἢ ἐντέθειν ὠφέλεια τῆς ἀνθρωπότητος; Τίνα ἀξίαν ἔχει γνῶσις οὐδὲν ἕτερον οὐσα ἢ ἀπεικα-

μα, ἐπανάληψις τῆς τοῦ ἐκτὸς ἡμῶν ὑπάρχοντος. Πᾶς ὅστις εἰς πολλοσημῶριον μόνον τῆς πνευματικῆς ἐργασίας, ἢν ἡ τεραστία περιοχὴ τῆς ἐπιστήμης κατ' ἀνάγκην κατεμείλιε, τὸν ἑαυτοῦ βίον ὀλοκλήρῳ καταναλοῦσιν, δύναται μὲν πρὸς στιγμὴν νὰ ἐπιλήθῃται τῆς συναφῆς τῆς; περιορισμένης αὐτοῦ ἀσχολίας πρὸς τοὺς μεγάλους σκοποὺς τοῦ ἀνθρώπινου βίου, δύναται νὰ νομίσῃ ὅτι ἀτλή ἡ προσαγωγή τοῦ εἶδεναι χάριν αὐτοῦ τοῦ εἶδεναι εἶνε ἀξιος προορισμὸς τῶν ἀνθρώπινων τάσεων· ἀλλὰ πάντες ὅμως οἱ μὲν αὐτοῦ τότε μόνον ἔχουσι σημασίαν, ὅταν μετὰ τῶν μόνων ἀναριθμητῶν ἄλλων ἱκανοὶ ὡς εἰκόνα τοῦ ἐνιαίου κόσμου νὰ σκιαγραφῶσιν καθορίζουσιν ἡμῖν τὸ τί ὀφείλομεν καὶ τίς ὁ ἡμέτερος προορισμὸς. (Ἀκολουθεῖ)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Τὰ διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομίου ληφθέντα Βυζαντινὰ φύλλα παριστᾶσιν ὀφισταμένην εἰσέτι τὴν ὥς ἐκ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐκτραγεῖσθαι Πατριαρχικὴν κρίσιν. Ὡς γνωστοῦν, ἡ μὲν Α. Θ. Παναγιώτης ὁ Πατριάρχης κ. Ἰωακείμ, θέλων ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐχθρῆς παρουσίας ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ Ἱεραρχῶν τῆς περιωπῆς τοῦ Γέροντος Ἀγίου Χαλκηδόνα, Δράμας, Κολωνίας καὶ Διδυμοτείχου, ἐκινεῖται ὑπὲρ τοῦ ἀριστοτέλους, κατὰ τὸ ὅποιον δύναται νὰ προκαλέσῃ ὡς Συνοδικὰ μέλη αὐτοῦ δῆποτε ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Ὁρόνου ἢ ἑτέρου ὅμως ἡ Ἱ. Σύνοδος οὐδὲν ἐκινεῖται ὑπὲρ τῆς ἀστυρίας τῆς ἐθνικῶν κανονισμῶν, καὶ δὴ ὑπὲρ τοῦ «Συνταγματικοῦ» ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ὁποῦ κανονίζεται ἡ πρόσκλησις νέων Συνοδικῶν μελῶν πρὸς καταρτισμὸν τῆς Ἱεραρ. Συνόδου, καὶ τσοῦτ' ἂν μάλ' ὄχι ὅσον οἱ συμφώνως μὲ τὸν Συνταγματικὸν δικαιούμενοι, νὰ προσκληθῶσιν, τυγχάνουσιν ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων καὶ δεδοκιμασμένων ἱκανότητος Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ὁρόνου. Ἐνεκα λοιπὸν τῆς διαστάσεως ταύτης μεταξὺ Συνόδου καὶ Πατριάρχου ἐξεργάσθη Πατριαρχικὴ κρίσις, ἥτις, καθ' ἃ καὶ ἀνωτέρω λέγομεν, ἐφαρμόσθη εἰσέτι, καθ' ὅσον ὁ μὲν Πατριάρχης, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεχώρησε τῆς τακτικῆς συνεδρίας τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἀρνεῖται νὰ συγκαλέσῃ τὴν Σύνοδον εἰς τὴν τακτικὴν αὐτῆς συνεδρίαν, ἀν μὴ πρότερον ὑποκύψῃ εἰς τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἡ δὲ Ἱ. Σύνοδος εἰπὲρ ποτε ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅπως ἐφαρμόσθῃ ὁ νόμος. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι πλείστα ἀπόπειραῖ ἐγένοντο ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μικτοῦ Συμβουλίου, ὅστινες πάντες τυγχάνουσι φίλοι τοῦ Πατριάρχου, ἔπως διαπύσωσι τὴν ἀγαθὴν σύμνοιαν τῶν Ἀγ. Συνοδικῶν, ἐπανειλημμένως ἐπισημαίνοντες αὐτοὺς κατ' ἴδιαν, ἀλλ' ἐντυχῶς πᾶσαι αὐταὶ αἱ ἀπόπειραὶ αὐτῶν ὑπῆρξαν ἄνευ ἀποτελέσματος, διότι οἱ ἅγιοι Συνοδικοί, ἐν πλήρει συναίσθησιν τῆς σοβαρότητος τῶν περιστάσεων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας διατελούντες ἐμμένοντες ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀνδρικήν, καὶ ἐθνοπρεπῆ αὐτῶν ἀπόφασιν, ἀψηφόντες καὶ παχείας ὑποσχέσεως καὶ βαρείας ἀπειλᾶς τῆς περὶ τὸν πατριάρχην κλίμας. Καὶ παρεσκευάσθησαν μὲν καὶ ἐν τῇ Βασιλευσούτῳ ὑπὲρ τῶν ἀμείνων ἐνδιαφερομένων κατὰ παραγγελίαν συλλαλητήρια ὑπὲρ τοῦ Πατριάρχου καὶ κατὰ τῆς Συνόδου, ἀπειρα ὅμως εἶνε καὶ τὰ ψηφίσματα, ἅτινα λαμβάνει καθ'

ἐκάστην ἡ Ἱ. Σύνοδος, πανταχόθεν τοῦ κλίματος τοῦ Ὁρόνου (Κων) πόλεως ἐκ μέρους Κωνιότητων, Συλλόγων, Ἐκκλησιῶν Ἐπιτροπείων, Φοιτητῶν, Βουλευτῶν, δ' ὧν εἰ γράφοντες συχαίρουσι τῇ Ἱ. Συνόδῳ ἐπὶ τῇ ἐθνοφειλοστάτῃ αὐτῶν στάσει καὶ ἐξορκίζουσιν αὐτοὺς ὅπως ἐμμένωσι μέχρι τέλους εἰς τὴν κανονικὴν καὶ νόμιμον αὐτῶν ἀπόφασιν.

Κατὰ τὰ Βυζαντινὰ φύλλα, τῆ 26ῃ παρελθόντος καὶ ὡρᾶ 3 καὶ 30' μ. μ. μετέβη παρὰ τῷ Σεβ. Γέροντι ἁγίῳ Νικομηδείᾳ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅστις ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιώτης ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι «δέχεται ἡ Α. Θ. Π. νὰ κοινολογήσῃ μετὰ δύο ἢ τριῶν Συνοδικῶν». Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικομηδείας ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος δὲν ἐξήγησε νὰ ἐλθῇ εἰς κοινολογίαν μετὰ τῆς Α. Θ. Π. ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἀλλ' ἂν ἡ Α. Θ. Π. ἐπιθυμῇ νὰ κοινολογήσῃ μετὰ δύο ἢ τριῶν Συνοδικῶν προσώπων, ἀομῆνως ἡ Ἱ. Σύνοδος δέχεται τοῦτο, ἐπὶ τῇ βᾶσει ὅπως πάντοτε τοῦ ἀναλλοιώτου καὶ ἀνεκλήτου τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τῆς 12ῃ Ἰανουαρίου». Ἀλλ' ἡ Α. Θ. Π. διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἱ. Συνόδου ἀνεκοίνωσεν Ἀδελφῶν ὅτι «ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῶν ὁποίων προτείνει ἡ Ἱ. Σύνοδος θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν μετ' αὐτῆς κοινολογίαν».

Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τοῦ Δ. Ε. Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς 27ῆς παρελθόντος, ἐπειδὴ τὰ λαϊκὰ μέλη αὐτοῦ, φησὶ τῷ Πατριάρχῳ φρονούντα, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρρήθη, ἐξήγησαν νὰ ἀναμειχθῶσιν εἰς τὴν μεταξὺ Πατριάρχου καὶ Συνόδου διάστασιν, ὅπως παράσχωσι πράγματα τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ἀλλ' ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Σεβ. ἄγ. Νικαίας, ὀπισθητικῶς καὶ ὑπὸ τῶν 3 λοιπῶν κληρικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐδήλωσεν αὐτοῖς, ὅτι «ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ζητήματος ἀπέκρουσαν, καὶ ἀποκρούουσι πᾶσαν ἀνάμειξιν τῶν κ. Συμβούλων εἰς τὸν ἀρμόδιον τῆς Ἱ. Συνόδου». Ἐπειδὴ δὲ οἱ κ. κ. Σύμβουλοι ἐπέμεινον, ὁ Πρόεδρος διεύθυνε τὴν συνεδρίαν καὶ ἀπεχώρησεν ἀκολουθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν κληρικῶν μελῶν». Μετὰ ταῦτα τὰ 8 λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου συνέταξαν ἔγγραφον διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ Σεβ. προέδρου αὐτῶν καὶ ἐπέδωκαν αὐτῷ τῇ Α. Θ. Π. τῷ Πατριάρχῳ, ὅστις διεβίβασεν αὐτὸ τῷ πρώτῳ τῆ τάξει Συνοδικῷ ἄγ. Νικομηδείᾳ. Ἐντέθειν προέκυψεν ἀνταλλαγὴ σκέψεων τινῶν μεταξὺ Πατριάρχου καὶ Συνόδου διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς περὶ συγκλήσεως τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ περὶ τοῦ συζητητέου θέματος, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἄνευ ἀποτελέσματος ἔβησαν.

Ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Ἰανουαρίου φύλλῳ τοῦ «Νεολόγου» τῆς Ἀνατολῆς ἀναγινώσκοντες τὸ ἐξῆς διάφορον, λαὸν ἐπίκαιρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἘΝ ΦΑΝΑΡΙῶ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ».

Ἐκείνους ἔβουτυρᾶ. — Σὺς παρκαλῶ ὅπως διὰ τῆς ἐρεῖμης ἐφημερίδος σας ἐρωτηθῆ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ διατὶ ἐν τῷ Κυπριακῷ ζητήματι κατήρησε τὰς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου ἁγίου κατὰ τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ὡς ζητούμενα διὰ τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ νὰ ἀνέλθῃ τὸν Ὁρόνον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ σήμερον ὁ ἔθνος (ὁ Πατριάρχης) φρονῶν ὅτι ὁ Ὁρόνος τοῦ σαλεύεται ζητεῖ

νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτοῦ (τοῦ λαοῦ), ἐμφανεῖς ὅμως δὲ ἐν τῷ περιβάλλοντι τῷ Πατριάρχῳ κριτικῶν φωνῶν ἀκούεται καὶ τὸ οἱ προεβόται ἀρχιερεῖς, τὸν δὲ ὄχλον ἐξερθεύει εὐχαριστῶν ἀπὸ τῆς ταρᾶς τῆς Πρωτοσυγγελλείας διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς προσαγορευσῆς; Ἡὼς ἐξηγεῖται τὸ ἀντικανονικὸν τῆς πράξεως τοῦ ἁγίου καὶ τὸ κανονικὸν αὐτοῦ τῆς Πατριαρχικῆς πράξεως;»

Εἰς ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΔΕΞΙΣ ΕΝ Τῇ ἈΓΑΠῃ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

[Δημοσιούμεν κατ' ὄψιν τὴν ὡραίαν καὶ ὠφέλιμον ἐν τῇ ἀπλότητι αὐτῆς διάλεξιν τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμεῶν ἱεροῦ κ. Ν. Γ. Ἰακωβίδου τὴν ὁλοκλήρως ἔκαμε κατὰ τὴν 24ην Ἰανουαρίου ἐν τῇ Ἀγάπῃ τοῦ Λαοῦ. Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν πάσης τάξεως εἴμεθα βέβαιοι δι' ἐν ἀρεσίᾳ θὰ παρακολουθήσωσι τὴν ὁμιλίαν ταύτην γενομένην ἐπὶ σπουδαιοτάτου θέματος καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέροντος].

Ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου θέματος, ἀξιότιμοι Κύριοι, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ περιπέσω ὑμῶν εἰς τὰ πολυδαίδαλα καὶ λαβυρινθώδη τῆς Ἱατρικῆς ἐπιστήμης θέματα τὰ δεόμενα ἰδιαιτέρων ἀνατομικῶν καὶ παθολογικῶν γνώσεων. Ὑπ' ὄψιν ἔχω μόνον νὰ καταστήσω τὴν διάλεξιν ταύτην πρακτικῶς ὠφέλιμον θέλω προσπαθῆσαι ὅπως γένηται αὐτὴ καταληπτὴ ὑπὸ πάντων, εὐτυχῆ δὲ διὰ θεοῦ ἡμῶν ἐάν ἀνταποκριθῶ πρὸς τὴν τιμὴν ἧς ἔτυχον διὰ τῆς προθύμου ὑμῶν συρροῆς.

Πολλὰς θὰ ἐθέσατε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὸ ἐρώτημα «διατὶ νὰ ἀσθενώμεν» καὶ τὸ ἐρώτημα αὐτὸ τὸ τόσῳ φυσικὸν καὶ ἐνδιαφέρον θὰ ἐθέσατε εἰς τὰς ἀκούλους ἐπὶ παραδείγματι περιπτώσεις. Φαντασθῆτε νέον 20ετῆ ἴσως οὐδέποτε ἀσθενήσαντα σφοδρῶς μέχρι τῆς ἡλικίας τούτης, κατατρεχόμενον αἰφνης ὑπὸ πυρετοῦ γινομένου σφοδροτέρου ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, κεφαλαλγίας, καὶ ἄλλων συμπτωμάτων. Τὰ συμπτώματα ταῦτα δὲν ὑποχωροῦσιν εἰς τὰ συνήθη μέσα καὶ ἡ οἰκονομία εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καλέσῃ ἱατρὸν, ὅστις μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀσθενοῦς τίθησι τὴν διάγνωσιν ὅτι οὗτος πάσχει ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Εἰμὶ βέβαιος, Κύριοι, ὅτι οἱ πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ἀγνωστοὶ τὸ αἷμα τῆς τόσῳ κοινῆς ἀλλὰ καὶ συβυρᾶς ἐν ταῦτ' ὄνομα, καὶ φυσικὰ θὰ ἐρωτήσωσι τίς ἢ αἰτία τῆς ἀσθενείας ταύτης καὶ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ προφυλαχθῆ τις ἐξ αὐτῆς.

Ἐπισημαίνω ἐπίσης ὅτι ἀνθρώποι τινες ὑμῶν τὴν ἐπίδρασιν τῆς βρογχίτις ἢ ἰδρωμένου ὄντος ἐκτίθενται εἰς διατεταστικὸν ὑψος χωρὶς νὰ λάβωσι τὰς ἀνυγκαιὰς προφυλάξεις. Ἐκ τούτων ἄλλος μὲν προσβιάζεται ἐλαφρῶς ὑπὸ μίας ἀπλῆς καταρροῆς τῆς ρινός, ἕτερος δὲ ὑπὸ μίας γρίπης (ἢ μ. φλουέντζα) ἢ καὶ βαρυτέρως ἀκόμη νόσου ὑπὸ μίας π. χ. περιπνευμονίας. Θὰ ἀποδώσῃτε πολλὰ δικαίως τὴν αἰτίαν τῆς νόσου εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψύχους ἢ τῆς βρογχίτις, ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσωμεν βεβίως διὰ τί ἄλλος μὲν προσβλήθῃ βιψύτερον καὶ ὁ ἄλλος ἐλαφρότερον, ἀπὸ αὐτῶν ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας διατελούν; καὶ πῶς ἀνεπαύθησαν ἔλεος αἱ νόσοι αὗται;

Ἐπιτρέψτε μοι, Κύριοι, νὰ ἀναφέρω εἰσέτι τρίτον παράδειγμα ἀσθενείας σαρβωμωτικής ἀτυφῆς; ἂν ὡς μὴ ὡρεθε διαδεδομένης. Πληρωμορροισθεῖς θὰ ὁ δεινὸς φίλος ἢ γνωστός; σας πᾶσαι ἐκ φύσεως καὶ μετὰ λήψης καὶ ἀπορίας διερωτᾷ ἀλλήλους πῶς συνέβη ὡσπερ ὁ φίλος σας νὰ πῶθῃ ἐκ τῆς φρενῆς ταύτης ἀσθενείας. Ἐν τῇ περιπτώσει

ταύτῃ ἡ μικρὰ πείρα θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ποικίλα σχόλια. «Ναὶ ἦτο ἐπόμενος» θὰ εἰπωσὶ τινες «ὅτι ὁ ἀνθρώπος οὕτως θὰ ἔπαυσε διότι ἀπὸ πολλῶν καὶ θαυμάσιων βον ἐντελῶς ἀτακτον ἐκτεθειμένος εἶναι τὴν ὑγροσίαν εἰς τὰς ἐξέχουσας εἰς παντὸς εἰδους καταρροῆς κτλ. Ἀναφέρω εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, τὰς ἐξηγήσεις ταύτας διότι πολλὰς ἡκούσα αὐτὰς νὰ λέγονται ὑπὸ τοῦ στόματος τοῦ λαοῦ καὶ ἐδρίσκω ταύτας θὰ ἀναπτύξωμεν κατωτέρω. Ὑπάρχει τις ἐξ ὑμῶν ὅστις νὰ μὴ θέλῃ νὰ προφυλαχθῇ ἐκ τῆς ἀπειρίας ταύτης νόσου;

Ἀλλὰ πρὶν ἢ εἰσελθῶ εἰς τὰ αἰτία τῶν ἀσθενειῶν ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἰπῶ διὰ βραχέων πότε λέγομεν ὅτι ἀσθενῶς πῶς ἀσθενεῖ. Ἡ ἀσθενεία εἶνε βεβαίως κατάστασις τοῦ ὁργανισμοῦ ἀντίθετος πρὸς τὴν ὑγείαν. Λέγομεν ὅτι ὑπάρχει ὑγεία εἰς τὸ σῶμά μας ὅταν αἱ λειτουργίαι τῶν διαφόρων μερῶν αὐτοῦ ἐκτελούνται κανονικῶς καὶ ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν ἡ δούσα ἀρμονία. Ἀπόλυτος ὑγεία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ διότι αἱ ἐξωτερικαὶ ἀφορμαὶ αἱ ὅποιαι προσβάλλουσι τὸ ἀσθενῆς ἡμῶν σῶμα εἶνε πολλὰ ἐδῶ μὲν μία λύπη, μία στενοχωρία, ἐκεῖ ἑλλειψίς τῶν μέσων πρὸς συντήρησιν τοῦ σώματος προσβολὴ ἐχθρῶν δραστῶν καὶ ἀδράτων (καὶ θὰ ἴδωμεν κατωτέρω ὅποιοι αἱ ἀδράτοι ἐχθροὶ) πᾶσαι αὗται αἱ αἰτίαι προσβάλλουσι ἐν ἡ καὶ πλείονα μέρη τοῦ σώματος καταστρέφουσι τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἀρμονίαν καὶ ἂν μὲν αἱ αἰτίαι αὗται εἶνε μικραὶ ἢ παροδικαὶ τὸ σῶμα αἰσθάνεται ποῖαν τινα καταβολὴν ἢ ἀδιαθεσίαν, ἂν δὲ εἶνε μεγάλα καὶ διαρκεῖς τὸ σῶμα ἡμῶν τότε πάσχει, ἀλλοί, ἀσθενεῖ.

Προκειμένου περὶ τῶν αἰτίων τῶν ἀσθενειῶν ἀνευρίσκοντες τρεῖς ἀφορμὰς πρὸς παραγωγήν τούτων. Ἀ' αἰτίας ἐξωτερικᾶς αἰτίας εἶνε περιττοὶ αἱ ἐξῆς: εἰσπνοὴ μεμολυσμένου ἀέρος ἀνεπαρκῆς ποσότητος τροφῆς, λαοῦ ὑψηλῆς ἢ ταπεινῆς θερμοκρασίας ὑπερβολικῆς πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἐργασίας, κακῶς τραυματισμοὶ κτλ. Εἰς τὰς ἐξωτερικὰς αἰτίας ὑπάγονται καὶ οἱ ἀδράτοι εἰς γυμνὸν ὀφθαλμὸν ἐχθροὶ, ὄντα μικρὰ ἐλάχιστα δραστὰ μόνον διὰ τοῦ μικροσκοπίου μηχανήματος ἔχοντος τὴν ἰδιότητα νὰ μεγεθύνῃ αὐτὰ κατὰ τὸ χιλιαπλάσιον καὶ πλέον, εἶνε τὰ μικροβία. Εἶνε ταῦτα μικρὰ ὄντα κείμενα ἐν τῇ πρώτῃ βαθμίδι τῶν φυτῶν ἢ τῶν ζώων ἢ εἰς τὸ μεταίχμιον αὐτῶν διαδομένα εἰς μέγιστον βαθμὸν ἐν τῇ φύσει καὶ ἐκ τούτων ἄλλα μὲν δρῶντα εὐεργετικῶς προκαλοῦσι τὰς ζυμώσεις τοῦ οἴνου π. χ. τῶν οἰνοπνευματωδῶν κτλ. ἕτερα δὲ τὰς σήψεις καὶ τὰς νόσους Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν μικροβίων ἐν τῇ φύσει γέγοντο ὑπὸ πολλῶν ἐρευνῶν καὶ ἐργασίῶν ἀλλ' εἰς τὸν Γάλλον χημικὸν Παστέρ ὀφείλεται ἰδίως ἡ τιμὴ τῆς ἀνευρέσεως τῆς σχέσεως τῶν μικροβίων πρὸς τὴν νόσον τὴν ζύμωσιν καὶ τὴν σήψιν. Τὴν σκέψιν ὅμως τῶν μικροβίων πρὸς τὰς νόσους τῶν ἀνθρώπων διηκρίνησαν κυρίως αἱ ἐργασίαι τοῦ Γερμανοῦ μικροβιολόγου Κόχ. Αὗται λοιπὸν εἶνε οἱ ἐξωτερικαὶ αἰτίαι.

Β' Αἰτίαι τῶν νόσων ἔχοντες ἐσωτερικὰς. Ἐπὶ τούτων τὰ μέγιστα ἐπιδρᾷ ἡ κληρονομικότης. Αὕτη προδιαθέτει καὶ κληρονομεῖ εἰς τοὺς ἀπογόνους νοσήματα ὅποια εἶνε ἡλιθίας, τὸ ἀσθμα, οἱ ρευματισμοὶ, ἡ φυματίωσις, αἱ νευρικά παθήσεις. Σφόδρα οὐδόλωσ ἡ κακὴ θέρμανσις προξενεῖ ἐν μὲν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς ἐπανελημμένας ἀποβολὰς, ἂν δὲ τὰ δυστυχῆ ταῦτα τέκνα φθάσωσιν εἰς τὸν κόσμον εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, καχεκτικὰ, ἀδύνατα, βλακώδη, παραφρονα, ἐπιληπτικά. Φεῦ! Τὸ τοῦ Εὐαγγελίου «ἀμαρτῖαι γενέων παιδεύουσι τέκνα» οὐδαμῶς ἀλλοτῶς ἴσως ἐφαρμόζεται κατὰ κεραίαν ἢ ὅσον ἐπὶ τῆς ἀπαισίας ταύτης νόσου ἢ ὡς ἀτυχῶς εἶνε πολλὴ περισσώτερον διαδεδομένη ἢ ὅσον νομίζετε. Πολλοὶ τῶν σκόντων τὴν ὑπόψιν νὰ προσβλήθωσι ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης

εμπιστεύονται την θεραπεύαν αυτών εις τὰς χειράς των εμπειρικών λεγομένων Ιατρών, των οποίων πίπτουσι πολλές οίκεσι θύματα πληρώνοντα δια της ίδιας αυτών ζωής την προς αυτούς εμπιστοσύνην, έπειτα δε άτελείς και άτάκτους ύποστάνας θεραπείας διατρέχουσι τόν κίνδυνον αυτού μὲν νά προσβληθώσιν υπό δεινού τινος έγκεφαλικού νοσήματος, τά δε τέκνα αυτών νά φέρωσιν σωματικές και πνευματικές έλλείψεις τοιαύτας οίας άνέφερα πρό μικρού. Ούτω αντί γενεάς εύρώστου, φερούσης κατά την παιδικήν και νεανικήν αυτής ηλικίαν έπι των παρειών τά ρόδα του Μαιου, έχομεν τοιαύτην έκφυλον και καχεκτικήν σαλευομένην ώς φύλλον καλίμου και εις την έλαφροτέραν της φύσεως ή και των νόσων προσβλήην, κί τοιαύτην γενεάν φέρουσαν εκ κληρονομικότητας την προδιάθεσιν προς τας πλείστας των άσθενειών ουδόλως άπορον δι μαστίζουσι και θερίζουσι πρωτίστως πάσαι αι έσωτερικαί των νόσων αίτια.

Αντιθέτως προς τούτους ύπάρχουσιν εύτυχώς οι σωφρονέστεροι οι εμπιστευόμενοι την θεραπεύαν αυτών προς την επιστήμη, και ούτοι ύποστάνας την μηχανοσιμμένην θεραπείαν εις τό χρονικόν διάστημα τό υπό του Ιατρού δρισθέν άποφεύγουσιν έν μεγίστῳ βαθμῳ ή και τελείως πάσας τας συνεπειάς της νόσου και πατέρες γινόμενοι μετέπειτα φέρουσιν εις τόν κόσμον τέκνα θυιά και εύρωστα, άποφεύγοντες ούτω νά γένωνται αίτιοι σοβαρών και άνεπανορθώτων οικογενειακών συμφορών.

ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Η επέτειος των τριών μεγάλων Ιερρχών επανηγυρισθη έφ'ετος μετά πάσης δυνατής λαμπρότητος και τό διπλοδον μεγαλειον αυτής παρεστάθη δρόντως υπό δεξιών ρητόρων ένώπιον των Λευκωσιτών.

Η Α. Μ. ο Αρχιεπίσκοπος με τά δεκαετή εκκλησιαστικήν δραμνίαν τό πρώτον εκόσμησε και έλάμπρυνε την πνευματικήν πανήγυριν Ιερουργίας έν τῳ Καθεδρικῳ Ναῳ του Αγ. Ιωάννου.

Μετά δε την άνάγνωσιν της Ευαγγελικής περικοπής ο ερολογιώτ διάκονος κ. Μ. Μυριανθεύς ώμίλησε μετά της συνήθους εύφραδείας διά πολλών άναπτύξας τό πώς δύναται τις νά καταστή φώς έν τῳ κόσμῳ άκτινοβολούν εις τας ψυχάς των πιστών και δοξάζων ούτω τήν έν ούρανοίς Πατέρα. Μέχρι του σημείου τούτου περατοῦται τό πρώτον μέρος της έορτής δταν ή λειτουργία έλξη και έπι μικρόν ανεπαύθη ή Α. Μ. μετά του συρρέυσαντος πληθους έν τῳ Αρχιεπισκοπικῳ Μεγάρο ή σκηνῃ της τελετής μετετέθη έν τῃ παρακειμένη Αστική Σχολῃ ής αι εύρύταται αθροσαι μετά των διαδρόμων ύπερπληρώθησαν πρωτοστατούντος του Μακαριωτάτου και παρευρισκομένου του Πανος. Ήγουμένου Αγ. Νεοφύτου κ. Ιακώβου των άγ. Έξάρχων Παν. Τάρου και Κηρυνίας κ.κ. Δαμασκηνου και Μελετίου μετά πολλών επιστημόνων και πληθους κυριών.

Ήδη μετά την θρησκευτικήν διαιετήν διά του στόματος του έλλογιματάτου Γυμνασιάρχου του Παγκυπρίου Γυμνασιου κ. Α. Βουλιακτου ή επιστήμη. Ο ρητωρ λαβών ώς θέμα του λόγου ούτου έποίησε τρεπεί νά είνε ή πορεία της επιστημονικής έρεύνης και ποικί ή στάσις της θρησκείας προς την επιστήμη, πρόδον άνέπτυξε τούτο μετ' έμβριθείας και βιθύτητος τοιαύτης άπαιτησάσης άπερίσπαστην έντελέωσιν

την έρσιώσιν της διανοίας όπως παρεκκλιθήσῃ αυτή τόν χειμάρρον των ιδεών του κρατίστου λόγου τό ενδιαφέρον δε των άκροταών ο κ. Βουλιακτος δέν διήγειρε διά του ύψους μόνον των νημάτων αλλά και της χάριτος μετ' ής έδωκε ως μάστιγής άληθής της προγονικής ήμών γλώσσης την λόγον άποτελούντα έντύπωσην διά πάντα φύλλον της επιστημονικής έρεύνης. Τούτου ένεκα τῃ εύγενεί παράγωγῃ του κ. Γυμνασιάρχου δημοσιεύσμεν τούτον έν άρίστη του «Κυπρ. Φύλακος» θέσει μετά της πεπύθισις έτι την έρσιώσιν θά παράσχωμεν εις τούς ήμετ. άναγνώστας πνευματικήν τροφήν.

Ως τρίτον μέρος της τελετής των γραμμάτων έπηκολούθησαν διάφορα ήματα και άπαγγελια ποιημάτων και διαλόγων θεραπευσάντων μετά την θρησκευτικήν και επιστημονικήν διδασκαλίαν της διανοίας, τό συναισθητικόν της ψυχής των παρισταμένων όπερ πράγματι εις διαφόρους τερπνάς καταστάσεις έπι ώρων μετέπιπε.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

Έν Βελγίῳ τὰ πειράματα του Degives, Stubble Mullie και Liénaux (έπιτροπέι δομασθεσία υπό του ύπουργου της Γεωργίας) έφθασαν εις τὰ αυτὰ συμπεράσματα όπως και εις τό Melun Έν Αργεντινή πειράματα του Li guieres, έν Βορεια πειράματα του Hutya, έν Γερμανία πειράματα του Eber. -- Οι παρατηρηται ούτοι ειδον εις πλείστας περιπτώσεις κατά την τελικήν δοκιμήν π. θήσεις μάλλον εκτεταμένας τούς ένοφθαλμισθέντας παρ εις τούς μή. Ο Hutya σημειοί δι τὰ ένοφθαλμισθέντα ήτομα δείκνυται έτι ήττον άνθιστάμενα εις την μόλυνσιν διά του γαστροεντερικού σωλήνος παρά δά του ένδομλεβικού ένοφθαλμισμοῦ δπως διαφόρου άφ' δτι θά άδηλη ή πρακτική. Ο διά της λύμφης των βωών ένοφθαλμισμοῦ του Berhing δέν έχε την μο αλικήν αξίαν, ήτις του εχεν άποδοθη. Επιστημονικά ή ίδια άντίστασις διά των άνθροπων φυματικών βακτηριδίων εις ήλίποτε προσελύσεως. Δέν είναι αναπόφευκτον νά καθυποβαλώμεθα εις τούς δύο ένδοφλεβιας ένοφθαλμισμούς τούς δρισθέντας υπό του Berhing. Εί, μόνος ένοφθαλμισμός υπό τό δέγμα μενωπά βακτηριδία είναι μάλλον εύκολος και δείκνυται μάλλον τελεσθόρις. Αλλά μάλλον βαρύτερα άκόμη υπό έπισην της προφυλάξεως του άνθρώπου είσιν τά κάτωθι άποκλέαματα, ήνα παρετηρήθησαν από του Vallet του Li guieres και του Mussu.

Επειδή τό ένοφθαλμισθέν ζῳον είναι προωρισμένον προς τροφήν ήμών, δέν όφίλομεν νά εισαγάγωμεν εις τόν οργανισμόν αυτού έμῃ προϊόντα άνευ φυματιδίων ενεργητικότητας, και ο Berhing βεβαιώ δι ο ένοφθαλμισμός διά της βο του λύμφης είναι άβλαβής. Οθεν εις τινά πειράματα του Vallet ή λύμφη των βωών ληθίσαι εις Marbourg και ένοφθαλμισθεσία εις τό κλασικόν ζῳον των πειραμάτων δηλ. τόν κόνικλον έγράην μάλλον άβλαβής, άλλι πλείστας και' έξορον έδωκε την φυματίωσιν.

Εις τὰ ένοφθαλμισθέντα ζῳα ειτα δε ύποστάντο μολυσματικόν ένοφθαλμισμόν οφραγέτα και έπ' ών έγένοντο νεκροφάι μετὰ ήττημένον χρόνον εύρέθησαν λεηματικά γύγλια, άτινα άντιθέτως προς την φυσιολογικήν αυτών ήμιν έδεικνυον φυματικά βακτηριδία ζῳντα, διότι τά γύγλια ταυτα μολογισθέντα και ένοφθαλμισθέντα εις τόν κόνικλον καθίσταν αυτών φυματικών. Ηόθεν προήρχεται τό μολυσματικά ταυτα βακτηριδία. Ο Ligniere ένόμισε τό πρώτον δι τά βουκτη δια ταυτα άποκλείπει την λύμφην. Ο Vallet έπέδεξεν δι είναι τά βακτηριδία του μολυσματικού ένοφθαλμισμοῦ ν' έντεθειλακισθόν έν τούς γαγγλίους. Ταυτα δέν διατρέχουσι τόν κίνδυνον νά εκπεφθώσι διά του σπείου ήν νά άποφραμθώσι διά της βίχης έν τῃ φάσιν, ή έν τῃ ποσίτησιν αυτών. Τά βακτηριδία ταυτα δέν ήφρασαν άμεσον κίνδυνον διά τόν άνθρώπον ως

και διά τό φέροντα ταυτα ζῳα. Αλλά ή παρουσία των βακτηριδίων ταυτων άποδεικνύει ότι τό ζῳον είναι άνίκανον νά τὰ άναρροφήσῃ. Η παρουσία αυτών μάς φανερώνει την ύπαρξιν βραδείας φυματιώσεως κεκαλυμμένης υπό παροδικής άντίστασεως, άλλ' έτοιμής νά εκδηλωθῃ. Παρατηρείται ένίποτε παρά τῳ άνθρώπῳ λέγει δικαίως ο Μούσσι δτι επανέρχεται έπιβλαβής φυματιώσις κατόπιν πολλών έτών μετό την έξαράσιν κακοήθων φυματιωδών βλαβών ως συμβαίνει εις τας ουσφραγίας. Πώς δυνάμεθα νά πιστεύσωμεν εις την δριστικήν άνοσίαν των ειδών των βωών άτινα διατηροῦσι έν τούς γαγγλίους αυτών βακτηριδία ζῳα και μισματικά;

Την συνέχισιν της πραγματείας ταυτης ήν ο χρόνος του Λογίου άπεκάλεισε νέον Ιατρικόν Άστῆρα θά εκκωλουθήσωμεν μετά τέσσαρας εβδομάδας όποτε θά λάβωμεν εκ Παρισίων τό τέταρτον και τελευταίον φύλλιδιον.

N. Θ. Δέρβης.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Τῳ π. Σαββάτῳ έπετέλε των τριών Ιερρχών προοκλήθηντες και επικρατήσαν συνήθειαν παρεκθήσαν έν τῃ Αρχιεπισκοπικῃ τραπεζῃ ο Καθηγητικός Σύλλογος του Παγκυπρίου και τό Διδασκαλ. Σώμα της Αστικής Σχολῃ μετά των οικείων διευθύνσεων.

Η Α. Μ. ο Αρχιεπίσκοπος προέπεν έπέρ των έργιτών τούτων της παιδείας εύχρηδεις πάσαν πρόδον έν τῃ εύγενεί αυτών πνευματικῃ σταδιοδρομίῳ δέ ής κρατύνοσι τας ψυχάς των τροφίμων και πρός τό άγαθόν κατά τας διόδους αυτού εκράνεις προπονοῦσιν. Είτα ήγειραν διαφόρους πρόποσε ο Ηανοσιολ. Έξάρχης του Η. Τάρου κ. Δαμασκηνός ήπέρ του Μακαριωτάτου, ο Γυμνασιάρχης κ. Α. Φυλακος ήπέρ των Λημ. δ. δασκάλων ο Καθηγητής κ. Κωνστ. Α. Κωνσταντινίδης ήπέρ της άνορθομένης πατριδός έν πρώτῳ προλόγῳ και ήπέρ του Μακαριωτάτου Πατρ. Αλεξανδρείας κ. Φωτίου έν δευτέρῳ και ο διευθυντής της Αστικής σχολῃς κ. Χρ. Διαραθεντής ήπέρ παντός μεριμνώτος ήπέρ της διαιτυσοσύνης και σωζήσεως τὰ έθνη ποιδείας.

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟΝ συνεδρίασαν χθές άπεράνθη δι δύναται έν τῳ Έπαρχιακῳ νά έξετασθῃ άν ή Επισκοπική Σύνοδος συνεκροτήθη συμφώνως προς τόν νόμον και άν οι Σερβ. Μητροπολίται Χαλεπίου κ. Νεκταρίου και Προλεματιδός κ. Μιχαήλ ήσαν όντως έπισκοποι του Αλεξανδρινού κλίματος.

ΚΑΤΑ νεωτέραν άπόφασιν της έπιτροπείας του Γυμνασιού θά τελεσθώσι Παγκυπριαί αντί τοπικών άγώνων κατά τό Πάσχα εθνοποιήθησαν. δε τά γυμναστικά σωματεία της Νήσου. Προσεκώς έόλομεν γράμμι έκτενώσε περι τούτου.

Τῃ π. ΚΥΡΙΑΚῃ έτελέσθησαν υπό της Α. Μ. του Αρχιεπισκόπου οι γίμοι του άρίστου ποιῳ ήν Ιατροῦ και λαμπροῦ νέου κ. Λο. Στουρινάκη μετά της εύπαθείτου, εις τούς και σεμνοφροσενούς Αιδος Μαριόσας Χριστοδούλου. Πλήθος κόσμου εκλεκτοῦ παρίστατο κατά την ύπό της εκκλησίας ελλογηθείσαν ένοσιν δύο ήματα έαρμοστών νεαρών ύπάρχεις καθόσον αυτα άποκλείουσι της γενικής εκτιμήσεως έν τῃ ήμετέρα κοινότητι. Εις την άξιότιμον Κυρία και τόν Κήρυον Στουρινάην εκηρύχσαμεν τά θεομύστα ήμών συγχαρητήρια και τας διατύρους ύπέρ ευδαιμονίας άνεφείλου εύχίς.

ΕΙΣ τας Αθην. ήμερίδας έχομεν άναγνώσει ότι δημοσιεύθη Βισιλ. Ανάγγελια περί προβιβασμοῦ 150 κατωτέρων άξιωματικών πολλών άνωτέρον προβ. βιβιωτων ήδη πρό πολλοῦ, όπερ άποδεικνύει σαφάστα ότι ο έντ. πρῳην Υλοργ. των Στρατιωτικών κ. Α. Λαπαθιώτης έπῆρξε ήθημα άθῳον έντελέωσ της πολιτικῃς άνομιλίας και δι δέν έπολεμήθη εύλόγως υπό του Στρατιωτικού Συνέδμου ένεκα των προβιβισμών ως προήγειν έν άφού ήδη έγένοντο πάντες ούτοι.

Τῃ π. Κυριακῃ έτελέσθησαν οι γίμοι του έμποροφάτου κ. Κλ. Νικολάου μετά της άρίστης Δούνης Πολιξένης Θεοφάνους. Εις τούς νεογύμφοις εύχόμεθα εύτυχή βίον.

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ήμών ηύλ' ηγος τῃ π. Πέμπτῃ τούς άρραβῳνας της Δος Κατίνας Α. Κωνσταντινίδου, αδελφῆς του Καθηγητεῦ κ. Κωνστ. Α. Κωνσταντινίδου μετά του συνειθνητου και συνιδιοκλήτου του Τυπογραφέου ή Λευκωσία κ. Χριστοφόρου Νικολάου, τελεσθέντας έν εύρύτατῳ κύκλῳ συγγενών και φίλων. Εις τούς προσφιλείς μνηστευθέντας ο «Κυπρ. Φύλαξ» προσφέρει θεράμ συγχαρητήρια επευχόμενος όπως ή παρούσα αυτών χαρά άποτελεί τό προοίμιον διαρκούς και άδιαιτώτου τοιαύτης.

Τας συγχαρητήριους επισκέψεις παρεκλήθημεν όπως δηλώσωμεν ότι δεχόμεν έν τῃ οικία της Κας Κ. Α. Κωνσταντινίδου.

ΔΙΑ ΤΗΝ έπι της δημοσιογραφικής σκηνῆς κορυφῳς και χαριέντως ύποκρινομένην τόν δυσχερέστατον και κάπως άφύσικον δι' αυτήν ρόλον τό ανεξαρτήτου «Ελευθερία» ούδέν γράφομεν σήμεραν διότι εις τὰ σπουδαία εκ των έρωτημάτων αυτης άπνητήσαμεν ήδη κοθ' ήν ήμεραν έξεδόθη, επιφυλατιστόμενοι όπως προσεχώς άσχοληθώμεν έπι του ταλάντου αυτης διά περισσοτέρων.

Ελλιπόμεν ότι σήμεραν θά κινήσῃν περισσοτέρων τόν θαυμασμόν ήμών όποτε δίδομεν σοβαράν ύπόσχεσιν ότι θά παράχωμεν εις αυτην πολυτιμωτάτην άνθοδόσμην.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΘΕΝΤΕΣ ότι ή έν Λεμνισσῳ συνάδελφος της γνωστής «Πατριδός» έγραψεν έναντιον της «Αγάπης του Λαοῦ» έπι έβδομάδα άνεζητήσαμεν τό σχετικόν φύλλον άλλ' εις μάτην διότι και αυτό οί σπειράτοι δέν παρέχουσι φαίνεται την συνδρομήν αυτών εις την ξεκικήν προστάτριαν των ιδεών της φαρτίας καθ όσον περισσοτέρα και άναμφισβήτητα (π' αυτης δικαίωμα έχρι ο στόμαχος του ταλαιπώρου Διασίδη.

Τῃ π. Πέμπτῃ ηύλογηθησαν υπό της Α. Μακαριότητος αι άρραβῳνες της σεμνῆς Δος Δέσποινας Γεωργίου μετά του στοιχειοθέτου του «Κυπρ. Φύλακος» κ. Σταύρου Αντωνίου. Εις τούς μνηστευθέντας μετά των συγχαρητηρίων εύχόμεθα ταχέιαν και εύτυχή τήν στέψιν.

Τας επισκέψεις θά δεχθώσιν εύχαρίστως έν τῳ έν Κυθρία πατρικῳ οικῳ της μνηστής τῃ μεταπροσεχῃ Κυριακῃ.

Προεκλήθημεν όπως δημοσιεύσωμεν ότι αι εισπριξεις της Αγ. Παρασκευῆς από 26 Ιουλίου μέχρι σήμεραν άνηλθαν εις 30 λίρας, έξ ών 25 έδόθησαν άπάνται παλαιού χρόνος διά των ύπολοίπων δε 5 θά κισθώσιν 3 νέη δωμάτια. Ο έφορευών κ. Χ' Κυπρῆς Κωνσταντινίδης είνε αξιος συγχαρητηρίων και έπαιτων διά τό θεάρεστον έργον αυτου.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΚ ΤΟΧΝΗΣ

Την προπαρελθῳσαν Παρισκευήν άπεβίωσεν εκ συγκοπῆς της καρδίας ος μέγῳ των δλοφύριμένων αυ ής τέκνων ή προσφιλης κί ένάρετος δέσποι κ. Ελένη Σ. Κυρλεττιδου εκ Λευκωσίας.

Τόν νεκρόν της μεταστάσεως ήκολούθησεν άπασα ή κοινότης του χωρίου πρῆς έ διξιν σεβίσμου καθώς και πάντις οι μαθηθηται κί γαρήτριαι μέχρι της τελευταίας της κατοικίας.

Πρός τά τεθλιμμένα αυτῃς τέκνα ο αδιότασμεν τά εγκάρδια συλλυπητήρια μας.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Την προσεχῃ Τετάρτην 10 Φεβρουαρίου θά δοθῃ έν τῳ θεάτρῳ Παπαδοπούλου εύεργετικῃ παράστασις ύπερ του ζῳουτος Νικολοπούλου. Ηα διδαχῳ αι το έξοχον και διδακτικώτατον δράμα «Ξένος ψῳμι» του διασημου Ρώσου συγγραφέως Τουργένιεφ, ή Κομωδία «Πως μιλούμε τα Άγγλικά» με διεργνηνά τόν κ. Χατζικουτσόλον, και άπαγγελια «Το Ύννερον» του Πολέμη υπό της πρωταγωνιστριας του θάσου και άρίστης ήθοποιου κ. Αναστασίας Χριστοφορίδου. Είνε τούτον γνωστόν και άγαπητόν παρά τῳ κοινῳ οί υπέρ ών ή εύεργετικῃ ύπερ πεποίθημεν ότι τό κοινόν προδουρον και άθροον θα συρρέσῃ τό μεν όπως διεληθώσαν εύαρέστως και ώφέλιμους όφας τό δε παράχη την συνδρομήν αυτου εις καλλίους έργατας της Έλληνικής σκηνῆς.

Προς τούς πρωτοπικώς και δι' οιοδῆπτε άλλου τρόπου συλλυπηθέντας ήμάς έπι τῃ άπροσδοκῃ σκληρῃ συμφορῃ διά του θανάτου της προσφιλεστάτης ήμών μητρός Έλένης Σ. Κυρλεττιδου εκφράζομεν και δημοσία τας άπείρους εύχαριστίας μας.

Έν Λευκωσία τῃ 5]18 Φεβρουαρίου 1910. Τά άποφραμισθέντα τέκνα.

Συγκεκινημένη εκ της προθύμου και θερμῆς ύποστηρίξεως ής έτυχον παρά του εύγενοῦς της Λευκωσίας κοινου εις την εύεργετικήν μου παράστασιν εκφράζω εύλαβῳς τας θερμάς μου εύχαριστίας διαβεβαιώσα τό κοινόν ότι ή θοαύτη εκτιμήσις πρό ήμῃ της πτυχῆς θεραπευτιδῃ της Έλληνικής σκηνῆς άφίκεν έν τῃ ψυχῃ μου άνεξελαστο αίσθημα ύποκαρδιου εύγνωμοσύνης. Ολυμπία Ρουμπαίν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνω την τιμήν νά φέρω εις γνώσιν του σεβαστου κοινου ότι, τό κατάστημά μου «Ευλοπωλείον και χρωματοπωλείον» θά φέρῃ από της 1ης Ιανουαρίου τρέχοντος έτους έταιρικήν έπωνυμίαν, με έταιρον μου τόν αδελφόν μου κ. Ευελ. Ν. Τουφεξήν. Αμφότεροι δε θά υπογράφωμεν εις τό μέλλον διά πδσαν έργασίαν ή συναλλαγῃν άφορώσαν τό ρηθέν μου κατάστημα.

Θ. Ν. ΤΟΥΦΕΞΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Παρακαλῳν όθεν πάντας τούς μετ' έμοῦ δι' οιοδῆπτε τρόπον συναλλαττομένους όπως λάβωσιν υπό σημειωσιν την άνω έταιρικήν έπωνυμίαν.

Ο κ. Θ. Ν. Τουφεξῆς θά υπογράψῃ

Θ. Ν. Τουφεξῆς και Σία.

Ο κ. Ευ. Ν. Τουφεξῆς θά υπογράψῃ

Θ. Ν. Τουφεξῆς και Σία.

Διατελώ μετ' ύπολήψεως.

Θ. Ν. ΤΟΥΦΕΞΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΠΕ'ΙΧ ΚΑΙ ΥΑΡΕΔ

Γίνεται γνωστόν ότι ή δια τῳ μεγάλου αυτοκινήτου της άνω έταιρείας διακονείσα προσορωινῳς συγκοινωνία μεταξῳ Λάρνακος—Λευκωσίας, θά επαναρχισῃ τακτικῳς όσονούπως, όποτε άφικνεταί εκ τῳ έξωτερικῳ μηχανικῳς λίαν δεξίως και πεπειραμένως.

Η έταιρεία αυτη προς έξυπηρέτησιν τακτικῆς συγκοινωνίας των δύο πόλεων θά θέσῃ εις χρονον πλην του μεγάλου αυτοκινήτου και 2 έτρα μικρότερα τοιαυτα, ών τό μεν έν εύρίσκειται ήδη έν Λάρνακι, τό δ' έτερον θά κομισθῃ την προσεχῃ εβδομάδα.

Είσιτήρια θά εκδίδωνται ύπό του κ. Κλ. Μακρῆδου έν τῳ γραφεῳ της Έταιρείας κεκρέμῳ έπι της Μεγάλης Όδοῦ έναντι του ζαχαροπλαστείου «Ο Λαῳς».

Έν Λευκωσία τῃ 6/19/2/1910

(ΕΚ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ)

ΤΑΜΕΙΟΤΗΡΙΟΝ Η ΔΕΥΚΩΣΙΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Οί μέτοχοι του Ταμειοτηριου «ή Λευκωσία» καλοῦνται όπως κατά την αύριον Κυριακήν 7)20 Φεβρουαρίου 1910 και ώραν 1ην μ. μ. προσέλθωσιν εις την Γενικήν Συνέλευσιν έν τῳ θεάτρῳ του κ. Γ. Παπαδοπούλου.

Αν μέχρι της 2ας ώρας μ. μ. δέν γίνῃ άπαρτία ή Γενική Συνέλευσις αναβάλλεται διά την 14)27 Φεβρουαρίου όποτε όσοιδήποτε και άν παρουσίασθούν άποτελοῦν άπαρτίαν.

Ο Διευθυντής

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Αί τακτικαί έργασιαί αι προβλεπόμεναι υπό του καταστατικού.

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ο «Νέος Έλεύθερος Τύπος» της Βιέννης γράφει:

«Τα στρατεύματα των τεσσάρων Προστατιδών Δυνάμεων θα καταλάβουν εκ νέου την Κρήτην.

Αι Κυβερνήσεις Γαλλίας, 'Αγγλίας, Ρωσίας και 'Ιταλίας απέταθησαν μάλιστα προς τὰ ανακτοβούλια της Γερμανίας και Αυστροουγγαρίας προς έναρξιν σχετικών διαπραγματεύσεων. Τὸν χειμῶνα αἱ τέσσαρες Προστατίδες Δυνάμεις ἀνεκάλουν τὰ ἀγῆματα των ἐκ τῆς νήσου και αὐτὸ τὸ μέγα λάθος προεκάλεσε τὸς ἐν 'Αθήναις ταραχάς. Ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις τῶν 'Αθηνῶν εἶνε ἀποτέλεσμα ἀπαγορευτέως ἐκ τῆς ἀποτυχίας τῆς 'Ενώσεως ἢ ἀποτυχίαν προεκάλεσεν ἢ ἐνεργητικὴ ἐπιμονὴ τῆς Πύλης. Ἡ ἐλπίσθεος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Κρήτην θὰ συντείνῃ πολὺ εἰς τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ θὰ ἀποδείξῃ συγχρόνως ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν ἠωμένων μετὰ τῆς Ρωσίας Δυνάμεων ἐπὶ τῆς 'Ανατολῆς ὑπῆρξε πολὺ ἀτυχῆς.

Ἦδη αἱ Δυνάμεις ἀποτείνονται εἰς τὴν Αὐστροουγγαρίαν και Γερμανίαν διὰ τὴν ἐκ νέου κατοχὴν τῆς νήσου και θὰ πράξῃ μὲν ἡ Γερμανία και ἡ Αὐστροουγγαρία πᾶν ὅ, τι δύνανται διὰ τὴν εἰρήνην δὲν ἔχουσιν ὅμως και αἰτίαι τὰ ἀναμικθῶσι παρὰ πολὺ εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν Τεσσάρων Προστατιδῶν Δυνάμεων, ὅσον ἀφορᾷ τὸ Κρητικὸν ζήτημα.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΑΓΓΕΛΙΑΙ

'Αθήναι 30/12.— Ἡ κυβερνήσις θεωρεῖ τοὺς τοὺς ὄρους τοῦ ὑπὸ τῶν Γάλλων κεφαλαίουχων προτεινομένου δανείου ὡς ἀσυμφόρους.

Χανία, 30/12.— Εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπεδόθη ἐκ μέρους τῶν προστατιδῶν Δυνάμεων διακοίνωσις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύουσιν εἰς τοὺς Κρητας τὸ στείλωσι βουλευτὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Κων/πολις, 30/12.— Ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κοινοβουλίῳ οἱ ἄραδες βουλευταὶ ἐζήτησαν τὴν αὐτοδιοίκησιν τῆς Ἀραβίας.

'Αθήναι, 31/13.— Ἡ Βουλὴ θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς σήμερον.

Χανία, 31/13.— Οἱ Κρητες ἐπιμένουν εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν τοῦ νὰ στείλωσι Βουλευτὰς εἰς τὴν Ἑλλ. Βουλὴν.

Κων/πολις, 31/13.— Ὁ Πατριάρχης 'Ισακίμ διεμαρτυρήθη παρὰ τῇ Πύλῃ διὰ τὴν ἐπένοδον τοῦ Βουλγάρου ἐξέρχου.

Λονδίνον, 31/13.— Ἡ Διακοίνωσις τῶν προστατιδῶν δυνάμεων πρὸς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀπόσχων οἱ Κρητες τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκοινοποιήθη και εἰς τὴν Γερμανίαν τὴν Αὐστρίαν, τὴν Τουρκίαν και τὴν Ἑλλάδα.

Λονδίνον, 31/13.— Τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης ἀγγέλλουν ὅτι αἱ προσπάθειαι τῆς 'Ιταλίας και τῆς Γαλλίας πρὸς συγκρότησιν συνδιασκεψῆς διὰ τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος προσκόπτουν.

'Αθήναι, 31/13.— Μέγα συμβούλιον ἐγένετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως και τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἀμόνης. Τὸ συμβούλιον διήρυσεν ἐπὶ μακρὸν αἰ δὲ ἀποφάσεις τοῦ δὲν ἐγνώσθησαν.

'Αθήναι, 31/13.— Σήμερον γίνετα ἡ ἐναρξίς τῆς Βουλῆς. Πλείστοι βουλευταὶ ἀφίχθησαν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.

'Αθήναι, 31/13.— Τηλεγραφήματα ἐκ Χανίων ἀγγέλλουν ὅτι ἡ ἐπιδοθεῖσα ὑπὸ τῶν προσένων τῶν Προστατιδῶν Δυνάμεων διακοίνωσις κατέβληε τοὺς Κρητας, ὅτινες ἐντούτοις εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιμείνουν μέχρις ἐσχάτων.

'Αθήναι, 31/13.— Ὁ κ. Εὐταξίας ἐκ συνέντευξιν ἦν ἔδωκε πρὸς δημοσιογράφους ἐδήλωσεν ὅτι θεωρεῖ ὀδυσκόλον τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ δανείου.

'Αθήναι 31/12.— Ὁ κ. Θεοτόκης ἀνεκάλωσεν χθὲς ὅτι ἀμφιβόλλει ἂν θὰ παραβῆθῃ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις.

'Αθήναι, 31/13.— Ἐδημοσιεύθησαν τὰ Διατάγματα τῶν προβιδιασμῶν 150 κατωτέρων ἐξωματικών.

ΑΙ ΑΚΡΙΒΕΙΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΥΛΗΝ

'Αγγέλλεται ἐκ Κων/πόλεως ὅτι ὁ Ἑλληὴν Πρεσβευτὴς κ. Γρυπάρης ἐδήλωσε, κατ' ἐντολὴν τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, ἐπιστήμως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, ὅτι αἱ ἐκ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως φῆμαι εἶνε ἀνυπόστατοι. Ἡ σύγκλησις αὐτῆς ὀφείλεται εἰς λόγους ἀποβλέποντας τὴν ἐπινοήσαν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως και ἡσυχίας.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφασισεν, ὅπως ἀποφύγῃ πᾶσαν δυνατὴν παρανόησιν δημιουργοῦσαν ἐξωτερικὰς ἀνωμαλίας, νὰ ἀναβάλῃ τὰς ἐκδόσεις τῆς συνελεύσεως, ὅτινες τοιοῦτοτρόπως δὲν θὰ ἐνεργηθοῖν πρὸ τοῦ Δεκεμβρίου ἢ τοῦ 'Ιανουαρίου τοῦ ἐλευσομένου ἔτους. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶνε βεβαία διὰ τὴ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ κατανοήσῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ μέτρου τούτου, ὅπερ ἀποτελεῖ εἰλικρινὲς τεκμήριον τῆς ἐπιθυμίας ὑπὸ τῆς ὁποίας διαπνέεται ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν διατήρησιν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας.

“Ο ΕΡΜΗΣ”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

πρὸς διδασκαλίαν τῆς Λογιστικῆς και τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπισημῶν, ἀπαραίτητον ἐφόδιον διὰ τοὺς ἔμπορους και τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὰ ἐπιδοθεῖσιν εἰς τὸ Ἐμπόριον

ἐκδιδόμενον ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ Κ. ΣΑΜΟΡΙΑ

λογιστοῦ τοῦ Ταμιευτηρίου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἐξεδόθη τὸ 3ον τεῦχος τοῦ 'Ιανουαρίου 1910.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐμπορικὴ Γεωγραφία.—Τὸ Ἰνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας.—Ἰσχυρὸν καὶ Ἀργύριον.—Περὶ συναλλαγῆς.—Τραπεζικαὶ Ἐργασίαι.—Τρεχόμενοι Τοκοφοροὶ Διόμοι.—Ἐμπορικὴ Ἀριθμητικὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ :

Ἐσωτερικοῦ Σελλίνα 8 Ἐξωτερικοῦ Φράγκα 12 1/2 Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται και παρ' ἡμῶν.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ

Χειρουργοῦ Γυναικολόγου

Εἰδικῶς ἀσκηθέντος ἐν Λονδίῳ και Παρισίοις.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὀδοῦ).

Ἡ Κλινικὴ αὕτη ἰδρύθη ἐν τῇ ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καινουργεῖ και εὐρυχώρῳ πατρικῇ κλινικῇ τοῦ ἱατροῦ κ. Γεωργίου Θ. Σταυρινίδου και λειτουργεῖ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ τοιοῦτων.

Ἐν αὐτῇ ἐκτελοῦνται πάσης φύσεως ἐγχειρήσεις, τηρουμένων αὐστηρῶς πασῶν τῶν περὶ τὴν ἀσπῆσαν και ἀντισηψίαν νεωτέρων μεθόδων τῆς χειρουργικῆς, τῶν ἤδη ἐν Εὐρώπῃ ὑφ' ἔδων τῶν κορυφαίων ἱατρῶν ἐφαρμοζομένων.

Θεραπεύονται ἀσφαλῶς και ριζικῶς πάντα τὰ γυναικολογικὰ νοσήματα, μητρικὰ, δυσμηνορροια, στειρώσις, ὄγκοι καρκινωματώδεις και μὴ κλπ.

Θεραπεύονται μεθοδικῶς πάντα τὰ εἶδη τῆς κήλης (σακκισματα).

Θεραπεύονται ὅλαι αἱ παθήσεις τῶν ὀστέων κατ' ἄμματα, φυματιώδεις ὄγκοι και ἐξαρτώσεις και ἐν γένει πάσα πάθησις χηρῶσασα χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

Οἱ εἰς τὴν Κλινικὴν ταύτην προσερχόμενοι ἀσθενεῖς θὰ τυγχάνωσι πλὴν τῆς δεξιάς ἱατρικῆς περιθάλψεως και νοσοκομικῆς τοιαύτης.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΥΤΗΡΙΟΝ “Η ΚΥΠΡΟΣ”

Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ

Θαύματα προόδου ἐπέτελεσε τὸ Μηχανουργεῖον τοῦτο ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι σήμερον κατορθώσαν νὰ παρασκευάζῃ πάντα τὰ μηχανήματα και ἐργαλεῖα και σκευὴ τὰ χρῆσιμοποιοῦμενα εἰς τὰς παντοίας ἀνάγκας ἐν τῇ νήσῳ, και τοῦτο μετὰ τεχνικῆς τελειότητος και στερεότητος ἐφαμιλλου πρὸς τὴν τῶν ἀρίστων ἐργουστασίων τοῦ εἶδους του.

Ἐλαστοποιητήρια, στεμφυλοποιητήρια, μαγγανοπήγαδα, ἀντλῆαι, τροχοί, ἐμβόλια, παντοία μηχανῶν ἐξαρτήματα, κώδωνες Ἐκκλησιῶν και κηροστάσια (μανάλια), ἐξώστασι κομψότατοι και ἐρείσματα κλιμακίων, και πᾶν ἄλλον χηρῶσμον μηχανήματα ἢ ἐργαλεῖον κατασκευάζεται ἐν τῷ ἐργουστασίῳ τούτῳ ἱκανοποιῶν πλήρως τὴν τιμῶσαν αὐτὸ πελατεῖαν του. Κύπριοι νέοι παρασκευάζονται ἐν αὐτῷ ἱκανῶτατοι μηχανουργοί, ἐφαρμοσται και τεχνίται ὑπὸ τῶν ἐκ Πειραιῶς μετακληθέντων Ἑλλήνων τοιοῦτων ἐκ τῶν μεγάλων ἐκεῖ ἐργουστασίων.

Τὰ ἐκθέματα τοῦ Ἐργουστασίου τούτου ἔτυχον τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῇ βιομηχανικῇ ἐκθέσει Λάρνακος και ἐπεσπᾶσαντο τὸν δίκαιον θαυμασμὸν Ἐγγλων εἰδημόνων.

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΕΙΟΝ

Ὁ κ. Ξενοφῶν Παπαπαύλου, διπλωματοῦχος τῆς Κοπτικῆς και Ραπτικῆς σχολῆς τοῦ John Williamson Co Ltd ἡνοῖσιν ἐμπορορραπτεῖον ὅπου ἔδῃ ἐκεῖτο τὸ ἐργαστήριον τοῦ κ. Θυμοπούλου. Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ θὰ εὐρίσκων εἰ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνδύωνται καλῶς πλουσιωτάτην συλλογὴν Κασιμιρῶν Ἀγγλίας, ἅτινα δι' εὐρωπαϊκῆς τέχνης και καλλιτεχνικῆς δεξιότητος θὰ μεταβάλλῃ ὁ κ. Παπαπαύλου εἰς κομψοτάτας ἐνδυμασίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταστήσω γνωστὸν τοῖς φίλοις και γνωρίμοις διὰ μετέβαλον τὸ ἐπώνυμόν μου ἐνεκεν συγχύσεως πρὸς ἄλλα πρόσωπα μέλλον τοῦ λοιποῦ ἀποκαλωμαί Κ. Ν. Χατζηκώστας ἀντὶ Κ. Ν. Παπαδόπουλλος.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 29ῃ 'Ιανουαρίου 1910.

Κ. Ν. Χατζηκώστας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν ἐργαστήριον τοῦ παρ' ἡμῖν δοκίμου γλύπτου κ. Ἀ. Θυμοπούλλου μετεφέρθη εἰς τὸ κατά τὸ αἰοίγμα χατζησάββα κατάστημα τοῦ κ. Γ. Ἰωαννίδου κάτωθι τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

ΒΟΥΤΥΡΟΜΑΚΑΡΟΝΟΠΩΔΕΙΟΝ

“Η ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΟΣ” ΧΡ. ΤΣΙΓΑΡΙΔΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐν τῷ ὑπὸ τὸν ἀνωθι τίτλον κατὰστημα ἔφθασαν τελευταίως Βούτυρα Ἀνατολῆς πρώτης ποιότητος ὡς και μακαρόνια Νεαπόλεως.

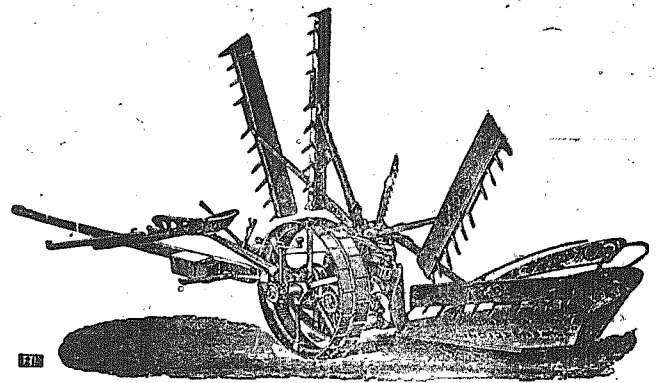
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ! τὸ εἶδος ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὀδῷ ὡς Ζαχαροπλαστεῖον ὑπὸ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου μεταχειριζόμενον Μαγοζέλον ἰδιοκτησίας τῆς κ. χ' Εὐαγγελίας Γεωργίου.

Διὰ πλείοτερας πληροφορίας ἀπευθυντέον ὃ βουλόμενος πρὸς τὴν ἰδιοκτῆτριαν.

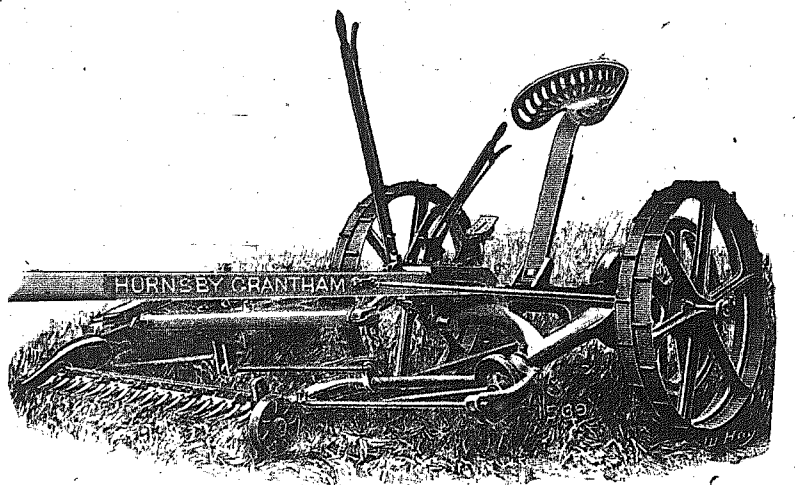
ΜΗΧΑΝΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΥ HORNBY EN ΑΓΓΛΙΑ

Λαβοῦσαι τὸ πρῶτον βραβεῖον κατὰ τὰς τελευταίας δοκιμὰς τῆς βασιλικῆς Γεωργικῆς Ἐταιρείας ἐν Λονδίῳ.

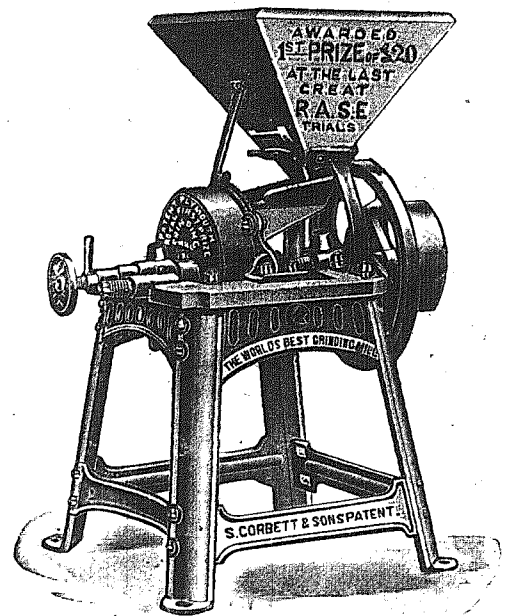
Τὸν μηχανισμόν και τὸν χειρισμόν ἀπλοῦσταται, ελαφραὶ και στερεώταται.

Παρακαταθήκη τῶν θεριστικῶν τούτων μηχανῶν και πάντων τῶν μερῶν αὐτῶν πρὸς ἀντικατάστασιν ὑπάρχει ἐν τῇ ἀποθήκῃ παραπλευρῶς τοῦ καταστήματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου.

“ΑΓΑΘΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ”

ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΠΟΥΡΤΟΥΡΗΝ

Προμηθεύονται ὡσαύτως ἀτμέμυλοι και παντὲς εἶδους ἀτμομηχαναί. Ὑπάρχει παρακαταθήκη ἀρίστων Γαλλικῶν μυλοπετρῶν και κολανίων. Εὐκόλια περι τὴν πληρωμὴν κατὰ μηνιαίας δόσεις.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Πληροφορίαί δίδονται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῶν κ.κ.

Α. Ν. ΡΩΣΣΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

Γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐν Κύπρῳ

Ἐδρεύντων ἐν ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ἐναντι Μετοχίου Μαχαίρα.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Σίτος, Κριθή, Βρώμη, Ὄροβος, Ἄνισον, Λινθοσπερος, Κοκκίαι ξηραί, Σταρ. μύραι, ἄ βρασταί, Γεώμηλα, Κρόμμυα.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Ἐλαι ἐντόπιος ἡ λίτρα γρ., Ἐλαι ξένα, Βιόμβη, Μάλλι, Κουμαρόφι, Ρυζι, σόμα 20 β ὄκα.

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Ὁρζα ὄ σάκκος, Σιγάρον, Σάπων ἑλληνικός ἡ ὄκα.

Τέλιος «Λευκωσίας».

Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ.